

Virágos íák

Mérsékelten.

Benedek Elek.

Ehrlich Antal.

1. Fel-megyek a hegy-ek te-te - je rá. On - nan né-zek
 a ma - gam kert - je - re. Büsz - keszívvel a ~~le~~ - tek le
 rá ja, En ül-tet-tem, é-nyém min-den fá - jal

Jertek ide, jertek, csudálatok,
 Bármerre nézz: mindenütt virágok.
 Tengervirág s mind rám mosolyognak,
 Kedveskednek kedves gazdájoknak.

Nézem, nézem a virágos fákat,
 S im egyszerre szemem könnybe lábad...
 Uram, kitől minden áldás ered,
 Áldott legyen, áldott a Te neved...

A fülemüle

Láttam egy kis fülemülét,
 Mellettem szállt el az imént,
 A madárka mily parányi!
 Mit lehetne tőle várni?

Leszáll s elbu egy bokorba,
 Kis ideig hallgatózva.
 Majd kinyilik kicsi torka,
 Lelkes, ritka énekszóra

A dal csak úgy dőlt belőle!
 S én hallgattam elbűvölve.
 Ily kis testben miként fér meg
 Ennyi zengő, kedves ének!

S az isteni csodás hanghoz
 A ruhája nem is rangos.
 Nem tündököl apró tolla:
 Ugy jár, mintha koldus volna.

Szerényen él, meghúzódva,
 Isten ments, hogy tolakodna.
 Mégis ő a dal királya,
 Különb dalos nincsen nála.

Böngérfy János.